

Fortsättning av våra betraktelser
över
Tio Guds bud

Först en kort inledning

Vi skola åter höra själva Herren Gud förkunna oss sin vilja och sina domar. Vi skola även höra Herren Kristus, Guds enfödde, förklara oss sin Faders bud och mening. Vilken salig trygghet om sanningen, då vi höra Herren Gud själv! Då en arm människa, uttrötad av de många meningarna, in- och utifrån, och bävande för sitt eget hjärtas bedräglighet och den gamle ormens djupa list och grymhet, ropar till Herren i sitt bekymmer: »Gud barmhärtig, giv mig din Ande, som leder mig i all sanning», vilken salig trygghet och vila uti den vissheten, att Gud själv, människornas Skapare och den eviga trofastheten, omöjligan kan bedraga oss - att åtminstone det är visst och fast, som han själv talat; och för det andra, att han även skall giva oss sin helige Ande, i den mån vi bliva rädda för vår egen ande!

Men om en människa är mycket upplyst och benådad, skall även hon behöva räddas för sin egen ande? Skall icke hon vara fri från all fara? Svar: Då Skriften säger, att »om möjligt, skola ock *de utvalda* bliva vilseledda»; säger, att »*den rättfärdige* med nöd blir frälst»; att ormen med sin illfundighet besvek människan i själva oskyldighetens tillstånd, då hon ännu hade *Guds beläte* i hjärtats helighet och förståndets ljus; huru kan då nu någon kristen, som har hela syndafallet och ormens säd i sitt hjärta, någonsin vara säker för att icke besvikas av hans djuphet? Blott det, att du icke fruktar, utan känner det såsom alldeles avgjort, att du är på rätta vägen - blott en sådan säkerhet är ju ett förskräckligt tecken på ditt tillstånd. Nu, vad annat än en sådan säkerhet kan vara orsaken, att många själar, som varje dag både morgon och afton läsa Guds ord, likväl äro i mörker även uti de väsentligaste stycken, även i den del av ordet, som ligger i alla människor av naturen (Rom. 2: 14, 15), nämligen Guds lag? Blev därefter en verklig fruktan för sin egen ande och för djävulens grymma list, så skulle väl därur uppstå ett sådant rop ont Guds Ande och ett sådant aktgivande på allt Guds ord, att människan bleve förd på rätta vägen, bleve en utfattig och eländig syndare, som endast i Guds barmhärtighet hade sin tröst och berömmelse.

Eller är det icke nog uppenbart och starkt uttalat i Herrens ord., att om lagen blir rätt fattad, den medför en fattig och nedslagen ande, så att du blir rent av fördömd och förtvivlar på allt eget arbete och på lagens förmåga att göra dig from? Är det icke nog tydligt, då aposteln säger: »Men lagen kom också in, på det att överträdelsen skulle överflöda» etc., och åter: »När budordet kom, levde synden upp och verkade i mig all begärelse; och jag vart död» etc., och åter: »Allt vad lagen säger det talar han dem, som hava lagen, på det att var mun ska tillstoppas och all världen varda brottslig för Gud»; ja, »att synden skulle bliva övermåttan syndig genom budordet» (Rom. 3: 1.9; kap. 5: 20; kap. 7: 5-13)? Är icke detta den rätta och av Gud åsyftade verkan av lagen? När du nu vet med dig, att du icke plägar bliva eländig och jämmerlig genom lagens betraktande, utan du tvärt om alltid är trygg för din del och kan endast se andra människor såsom svåra syndare, kan du icke då förstå, att lagen icke på dig haft den verkan, som aposteln omtalar, utan tvärt om den olyckliga verkan, som hela skriften omtalar, att den hade på dem, vilka »gjorde bågaren och fatet rena utantill» och icke aktade, att de »innantill voro fulla av rov och omåttlighet», och vilka därför kunde tacka Gud, att de icke voro såsom andra människor? Vilken nåd, vilken salig stund, om du kunde stanna för en sådan skriftens teckning och börja misstänka ditt tillstånd!

En mera barnslig villfarelse, och vilken plägar uppstå *även* hos dem, som hava erfarit, att lagen icke gör oss levande och heliga (Gal. 3: 2, 5, 21; Rom. 7 : 8-11), är den meningen, att lagen därför icke nu behöves. Du säger rätt, »den gör dig *icke levande*», men det behövs ock ett ord, som *dödar*; »den gör dig icke helig och god», uren det behövs ock, att du beständigt göres *brottslig*; du »blir icke glad, du mår icke väl av det ämbete, som predikar fördömmelse», men det behövs ock det ordet, som *bedrövar dig*, som saltar, hugger, sticker och pinar den gamla människan. Ja, även det ordet behövs. Och salig du, som känner denna verkan därav! Mätte du blott behålla ditt salighetsfäste och den hemliga vissheten, att du så dömd likväl icke skall bliva fördömd; att du så brottslig och straffvärd likväl är ostrafflig - det ena i dig, det andra i Kristus. Se, så går det: de som borde frukta dig, de frukta icke; och de åter som äro fruktande och fattiga, de bliva alltid straffade och fruktande och brottsliga. - »Men»,

säger du, »jag är *verkligt* brottslig.» Ja, sannerligen, du är visst verkligt brottslig! *Ingen rättfärdig finnes, icke en, nej, »icke en»* Den ene är mera grovt brottslig, den andre mera fint; men alla äro brottsliga - skillnaden är blott den, att somliga icke känna det.

Men utom det att lagen är nödvändig till vår beständiga förödmjukelse, till den gamla människans tuktande, korsfästade och dödande, så kunna vi ock aldrig nog tacka Gud för det heliga och säkra: *rättesnöre*, som ligger i Guds egna bud, vilka så tydligt säga oss, vad som är sann helighet och rätta för Gud behagliga gärningar. Vi äro dock ofta på väg att förlora det rätta ljuset därom och sätta helighet uti något, som Gud aldrig befallt, och däremot hålla för ett intet sådana gärningar, som äro av ringa anseende, men likväl äro av Gud påbudna; vidare, att göra till synd något, som Gud aldrig talat om; eller tvärt om, att icke hålla för synd. något, som likväl Gud i sin lag förbjudit - korteligen, att döma om synd och helighet blott efter vårt tycke och någon viss känsla. Måtte vi aldrig glömma, att blott det är synd eller helighet, som *Herren Gud har talat om i sin lag!* Och sålunda skola vi finna, att lagen är mycket god, då man rätteligen brukar honom (1 Tim. 1: 8). Måtte även det bud, som vi nu gå att betrakta, först göra oss brottsliga, och sedan, när det tuktat oss till Kristus, och vi genom nåden fått en villig ande, måtte det ock bliva oss ett heligt rättesnöre och tuktan till rättfärdighet!

- C-O Rosenius

© [www.pietisten](http://www.pietisten.com)

Texterna får användas fritt, helt eller delvis, digitalt eller analogt, kopierat eller tryckt om ditt syfte är att främja Kristi rikets tillväxt.

Texterna får dock inte användas i någon form av försäljning utan tillstånd från pietisten.com.